М. К.

Що за дивна то новинка
Стала в лісі —
Засвітилася ялинка
На узліссі!
Свічечок на гілках — сила
Пресиленна —
І червона й синя й біла
І зелена!..
А горішків і цукорків —
Без рахунків!..
А під нею — цілі горки
Подарунків!..
Позбігалися із гаю
Зайці й білки,
А вона їм простягає
Свої гілки.
"Грійте вогниками лапки,
Грійте ніжки,
А після — цукорки, ябка
Та горішки..."
Як нагрілись нахололі
Їхні шубки,
Всі горішки покололи
Гострі зубки.
І цукорки їм припали
До сподоби. —
Дай ще більше, то замало
Їх було би!
Не лишилася ні криха
І від яблук...
Все їх бавило — і дзиґа
І кораблик...

Всі дарунки знадобились,
Всі гостинці.
Тільки зірка залишилась
На ялинці.
В темний гай з ялинки сяє
Тільки зірка.
І ялинка каже заям
І вивіркам:
"А тепер ідіте спатки,—
Я вберуся
І навідаю ту хатку,
Де Маруся".

Прага, 1940